

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Перник, 25.01.2011 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, втори касационен състав, в открито заседание на деветнадесети януари през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ШИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

При секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдията Г. КНАХД № 184 по описа за 2010 г, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК.

Постъпила е касационна жалба от Д.С.Г., в качеството ѝ на собственик на ЕТ"*****" против решение № 601 от 04.11.2010г., постановено по НАХД № 654/2010г. по описа на Районен съд Перник, с което е изменено наказателно постановление № 14/1400244 от 20.11.2009г. издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда"-гр. Перник, с което на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с 414, ал. 3 от Кодекса на труда на ЕТ"*****", представлявано от Д.С.Г. е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000 лева, като с решението си първоинстанционния съд е намалил размера на санкцията на 1800 лв.. Административно наказателната отговорност на едноличния търговец е ангажирана, затова, че на 26.10.2009г. при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в обект механа "*****", находящ се в гр. Перник, ул. "Мипьор" №1, стопанисван от жалбоподателката в качеството ѝ на работодател с допуснала лицето К. Б. П. да полага труд като "готвач", без сключен писмен трудов договор-иарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда, във връзка с чл. 1, ал. 2 от кодекса. Касаторът прави оплаквания, които обуславят касационни основания по чл. 209, ал. 3 от АПК и моли, решението на районен съд да бъде изменено като на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 415в от КТ бъде наложено на касаторката административно наказание-имуществена санкция в размер на 100 лв..

Ответника по касационната жалба -Директор на Дирекция "Инспекция по труда"-гр. Перник редовно призован, не изпраща представител. В писмено възражение депозирано по делото излага съображения, че решението на пернишки районен съд е правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник предлага решението на Пернишки районен съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник като разглежда делото по реда на чл. 217 и следващите от Административно процесуалния кодекс и след като взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение, намира жалбата за неоснователна, но следните съображения:

Касационната жалба е подадена от участваща в административно наказателното производство страна и с процесуално допустима. По същество същата е неоснователна по следните съображения:

Районният съд правилно е изяснил фактическата обстановка по делото, като е приел, че към момента на извършване на проверката Д.Г. е имала качеството на работодател спрямо лицето П. установил с, че П. полагала труд спрямо едноличния търговец, без да има сключен трудов договор. ПРС законосъобразно е приел, че в административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и норми, които да са довели до ограничаване по някакъв начин на правото на защита на жалбоподателя. ПРС законосъобразно се е занимал с приложението на чл. 27 и чл. 12 от ЗАНП и с стигнал до извода, че административно наказващия орган не е взел в предвид изискванията на посочените норми. Изводите му във връзка с приложението на посочените текстове напълно се споделят от настоящата инстанция, поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни. Отчел е, че не следва в конкретния казус да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ, тъй като са били налице обстоятелства изключващи приложението на тази разпоредба.

Основната теза на касационния жалбоподател е, че решението с неправилно, защото е приложен неправилно материалния закон и решаващия делото състав с следвало да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ и да измени наказателното постановление до този размер. В конкретния случай, настоящият съд счита, че не са налице материалноправните предпоставки за приложение на хипотезата па маловажен случай по чл. 415в от КТ. Съгласно препращащата норма на чл. II от ЗЛНН, за изключване на отговорността, както е по смисъла на чл. 28 с. з., следва да намерят приложение нормите на Наказателния кодекс, където съгласно чл. 93, т. 9, "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид". Съответна с и правната уредба на привилегирования състав на чл. 415в от КТ, който с посочил критериите па които следва да отговаря нарушението, за да се квалифицира като маловажно по този състав. На първо място е предвидено нарушението да може да ес отстрани веднага, по реда предвиден в кодекса. Видно от събраните по делото доказателства е, че жал б о подател ката е изпълнила предписанието дадено с постановлението по чл. 405а от КТ и на лицето с предложено сключване на трудов договор. Но, втората предпоставка на чл. 415в не е налице- "да не са произлезли вредни последици за работници или служители". Това е така, защото до оформяне на правоотношенията между работодател и работник като трудови, последният реално е бил лишен от правата и защитата, които наличието на трудов договор брани. Такива са зачитането на трудов и осигурителен стаж, правото на отпуски, осигурителните права и др.. В този смисъл нарушенията по чл. 62, ал. 1 от КТ са едни от най-тежките нарушения на КТ, тъй като те водят до сериозно засягане на трудовите и осигурителни права на работниците и служителите. Поради това, дори лицето по отношение на което е констатирано нарушението за кратък период да с предоставяло работната си сила без трудов договор нарушението не може да се третира като маловажно. Застъпената теза в жалбата за малозпачителност на нарушението практически би обезсмислила въведените от законодателя по-високи и стриктни изисквания във връзка с тази правно-регламентирана дейност, поради което настоящата инстанция не възприема доводите на касационния жалбоподател за маловажност на нарушението.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от ЛИК, настоящия! съдебен състав приема, че твърдените от касационния жалбоподател пороци па решението на Районен съд, град Перник не са налице. Обжалваното решение с валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила, затова и на основание чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАПИ във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 601 от 04.11.2010 г. остановено по ПАХД № 654/20 Юг. по описа на Районен съд Перник, с което е изменено наказателно постановление № 14/1400244 от 20.11.2009г. издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда"-гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател : /п/

Членове: /п/